

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการดำเนินการสำรวจ 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากการสำรวจ 3) ผลการวิเคราะห์มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน 4) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย และ 5) อภิปรายผลการศึกษา

5.1 ผลการดำเนินการสำรวจ

ในการดำเนินการสำรวจ ได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่างๆ จำนวน 1,050 ชุด ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2550 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนแล้ว ได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถาม ว่ามีความถูกต้อง สมบูรณ์หรือไม่ ได้แก่ ตรวจสอบว่าเป็นผู้ปกครอง ที่มีอายุมากกว่า 20 ปี หรือไม่ แบบสอบถามจะต้องกรอกครบทุกข้อ นอกจากนี้ยังพิจารณาความถูกต้องของคำตอบ จากคำถามที่ใช้ตรวจสอบและติดตามคำตอบ (Debriefing and Follow-up Questions) ที่ถามถึงเหตุผลของผู้ปกครองที่เต็มใจหรือไม่เต็มใจที่จะจ่าย หากให้เหตุผลที่ไม่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงสวัสดิการที่แท้จริงของผู้ปกครอง คือ ไม่ยินดีจ่าย เพราะ ทุกคนควรจ่าย ไม่ใช่เฉพาะคนใดคนหนึ่งที่ต้องรับผิดชอบ รัฐบาลควรรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ไม่เชื่อในสถานการณ์สมมติ เช่น ไม่เชื่อเรื่องความโปร่งใสในการทำงานของหน่วยงานรัฐ หรือยินดีจ่าย เพราะ ยินดีจ่ายสำหรับทุกปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน จะถือเป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง ไม่นำแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์ โดยมีแบบสอบถามที่ส่งกลับมาจำนวน 712 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ผู้กรอกมีอายุต่ำกว่า 20 ปีกรอกและกรอกข้อมูลไม่สมบูรณ์ 30 ชุด และแบบสอบถามที่ผู้ปกครองให้เหตุผลที่ไม่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงสวัสดิการที่แท้จริงของผู้ปกครอง จำนวน 25 ชุด ดังนั้น จึงเหลือแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 657 ชุด ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 5.1

เมื่อได้ตัวอย่างที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์แล้ว ได้ทดสอบว่า สัดส่วนของตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ (ดังตารางที่ 4.3) กับตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจและสามารถนำไป

วิเคราะห์ได้ (ดังตารางที่ 5.1) แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi Square และจากการทดสอบ พบว่า ค่า Chi Square เท่ากับ 2.0527 ซึ่งน้อยกว่าค่าวิกฤติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (degree of freedom = 23) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสัดส่วนทั้งสองไม่มีความแตกต่างกัน การกระจายตัวของตัวอย่างเป็นไปตามสัดส่วนที่ต้องการสุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ตารางที่ 5.1

จำนวน และร้อยละของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ จำแนกตาม
กลุ่มเขต ประเภทของโรงเรียนและระดับการศึกษา

หน่วย : ชุด (ร้อยละ)

สังกัดของโรงเรียน	กลุ่มเขตที่ 1		กลุ่มเขตที่ 2		กลุ่มเขตที่ 3		รวม
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	
1.สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน	75 (11.42)	26 (3.96)	50 (7.61)	18 (2.74)	30 (4.57)	10 (1.52)	209 (31.81)
2.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย	15 (2.28)	91 (13.85)	13 (1.98)	64 (9.74)	8 (1.22)	40 (6.09)	231 (35.16)
3. กรุงเทพมหานคร	90 (13.70)	10 (1.52)	65 (9.89)	8 (1.22)	36 (5.48)	8 (1.22)	217 (33.03)
รวม	307 (46.73)		218 (33.18)		132 (20.09)		657 (100)

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังตั้งเงื่อนไขอีกด้วยว่าข้อมูลที่ได้จะต้องเป็นตัวแทนของประชากรที่ดี (Good Samples) เมื่อได้ตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่าสอดคล้องและเป็นตัวแทนที่ดีกับข้อมูลประชากร แต่ปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลจำนวนครัวเรือนที่มีบุตรหลานที่เป็นเด็กและเยาวชน ดังนั้น ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ในกรุงเทพมหานครและ 3 จังหวัดใกล้เคียง เป็นเครื่องมือในการทดสอบ

จากตารางที่ 5.2 การทดสอบค่าข้อมูล 2 ชุด ว่ามีแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi Square พบว่า ค่า Chi Square เท่ากับ 0.7656 ซึ่งน้อยกว่าค่าวิกฤติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (degree of freedom = 5) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสัดส่วนการกระจายตัวของช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน ของกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจได้ไม่มีความแตกต่างกันกับการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2549 ในเขตกรุงเทพมหานครและ 3 จังหวัดใกล้เคียง ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ตารางที่ 5.2

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจได้ และร้อยละของข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2549 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ประชากร ¹ (ร้อยละ)	กลุ่มตัวอย่าง ² (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 10,001	15.3	15.8
10,001 – 15,000	18.3	16.1
15,001 – 30,000	34.1	34.4
30,001 – 50,000	16.2	18.1
50,001 – 100,000	11.8	12.3
มากกว่า 100,000	4.2	3.2

ที่มา : 1.สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2.จากการสำรวจ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากการสำรวจ

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ที่ได้จากการสำรวจ มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 ราคาตั้งต้นที่เสนอ และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้งของผู้ปกครอง

ในการศึกษาค้างนี้ มีราคาตั้งต้นที่เสนอ ทั้งสิ้น 4 ราคา คือ 50 100 200 และ 400 บาท ในการกระจายแบบสอบถามได้ส่งกระจายแบบสอบถามจำนวนเท่ากันทั้ง 4 ราคา และจากตารางที่ 5.3 พบว่า แบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีจำนวนแบบสอบถามในแต่ละราคาตั้งต้นที่เสนอจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาคำตอบจากผู้ปกครอง ว่ายินดีหรือไม่ยินดีจ่าย สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน พบว่า ยิ่งราคาตั้งต้นที่นำเสนอสูงขึ้น ผู้ปกครองจะตอบ “ยินดี, ยินดี” จะมีสัดส่วนลดลงเรื่อยๆ และในทางตรงกันข้าม เมื่อราคาตั้งต้นที่นำเสนอสูงขึ้น ผู้ปกครองจะตอบ “ไม่ยินดี, ไม่ยินดี” ในสัดส่วนเพิ่มขึ้น ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3

จำนวน และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามราคาตั้งต้นที่เสนอ
และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ราคาตั้งต้น ที่นำเสนอ	จำนวน(ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
50	21 (3.20)	36 (5.48)	40 (6.09)	67 (10.20)	164 (24.96)
100	48 (7.31)	31 (4.72)	42 (6.39)	43 (6.54)	165 (25.11)
200	53 (8.07)	49 (7.46)	36 (5.48)	28 (4.26)	165 (25.11)
400	64 (9.74)	38 (5.78)	37 (5.63)	24 (3.65)	163 (24.81)
รวม	186 (28.31)	154 (23.44)	155 (23.59)	162 (24.66)	657 (100.00)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 657 ตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองเพศชายจำนวน 278 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 42.3 และเพศหญิงจำนวน 379 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 57.7 และกว่าร้อยละ 53.1 ของตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในช่วงอายุ 40-49 ปี และร้อยละ 27.5 มีอายุอยู่ในช่วง 30-39 ปี โดยอายุเฉลี่ยของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 41.13 ปี ขณะที่ร้อยละ 77.8 มีสถานภาพสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน และร้อยละ 13.4 เป็นม่าย หย่าร้างหรือแยกกัน

ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ปกครองร้อยละ 37.0 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ขณะที่ผู้ปกครองที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษา มีร้อยละ 24.2 และ 16.3 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีร้อยละ 10.4 โดยปีการศึกษาเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 12.92 ปี สำหรับอาชีพของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 25.6 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปหรือค้าขาย และเป็นพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 24.4 และ 19.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.4

ค่าสถิติตัวแปรเชิงปริมาณ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	มัธยฐาน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
อายุ (ปี)	20	70	41.13	42	7.78
ปีการศึกษา (ปี)	1	20	12.92	14	4.33

ที่มา : จากการคำนวณ

พิจารณาแต่ละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตารางที่ 5.4 พบว่า ผู้ปกครองเพศชาย ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 29.9 แต่ผู้ปกครองเพศหญิงตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ 31.4 ผู้ปกครองที่มีอายุ 20-29 ปี ตอบ “ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 36.0 และผู้ปกครองที่มีอายุ 30 ปี ขึ้นไป ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ผู้ปกครองที่สมรสแล้วอยู่ด้วยกันตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ

29.2 และผู้ปกครองที่เป็นม่าย หย่าร้างแยกกันอยู่ หรือโสด ตอบ “ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ 27.4

ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงขึ้นไปมีสัดส่วนการตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” ลดลง และผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 41.2 โดยผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และธุรกิจส่วนตัว ตอบ “ยินดี,ยินดี” สูงสุดร้อยละ 30.4 27.1 และ 29.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย เกษตรกร ประมง แม่บ้านและเกษียณ ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ 37.7

ตารางที่ 5.5

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์
ของผู้ปกครอง และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ลักษณะของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
เพศ					
ชาย	67 (24.1)	59 (21.2)	69 (24.8)	83 (29.9)	278 (100.0)
หญิง	119 (31.4)	95 (25.1)	86 (22.7)	79 (20.8)	379 (100.0)
อายุ					
20-29 ปี	15 (30.0)	6 (12.0)	18 (36.0)	11 (22.0)	50 (100.0)
30-39 ปี	50 (27.6)	50 (27.6)	31(17.1)	50 (27.6)	181(100.0)
40-49 ปี	95 (27.2)	79 (22.6)	92 (26.4)	83 (23.8)	349 (100.0)
50-59 ปี	23 (33.3)	17 (24.6)	13 (18.8)	16 (23.2)	69 (100.0)
มากกว่า 59 ปี	3 (37.5)	2 (25.0)	1 (12.5)	2 (25.0)	8 (100.0)
สถานภาพสมรส					
สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน	149 (29.2)	122 (23.9)	115 (22.5)	125 (24.5)	511 (100.0)
อื่นๆ	37 (25.3)	32 (21.9)	40 (27.4)	37 (25.3)	146 (100.0)

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ลักษณะของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
การศึกษา					
ประถมศึกษา	42 (39.3)	30 (28.0)	15 (14.0)	20 (18.7)	107 (100.0)
ม.ต้น	24 (37.5)	16 (25.0)	10 (15.6)	14 (21.9)	64 (100.0)
ม.ปลาย / ปวช.	32 (33.7)	20 (21.1)	21 (22.1)	22 (23.2)	95 (100.0)
อนุปริญญา / ปวส.	24 (30.0)	14 (17.5)	24 (30.0)	18 (22.5)	80 (100.0)
ปริญญาตรี	52 (21.4)	67 (27.6)	64 (26.3)	60 (24.7)	243 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	12 (17.6)	7 (10.3)	21 (30.9)	28 (41.2)	68 (100.0)
อาชีพ					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	33 (19.6)	39 (23.2)	45 (26.8)	51 (30.4)	168 (100.0)
พนักงานบริษัทเอกชน	33 (25.6)	28 (21.7)	33 (25.6)	35 (27.1)	129 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	28 (24.1)	27(23.3)	27(23.3)	34 (29.3)	116 (100.0)
อื่นๆ	92 (37.7)	60 (24.6)	50 (20.5)	42 (17.2)	244 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.3 ลักษณะของครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางที่ 5.6 พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.45 คนต่อครัวเรือน ส่วนใหญ่มีสมาชิก 4-5 คน ถึงร้อยละ 66.1 สำหรับจำนวนเด็ก (อายุต่ำกว่า 12 ปี) ในครัวเรือน เฉลี่ย 0.9 คนต่อครัวเรือน ครัวเรือนที่มีเด็กจำนวน 1 คน มีร้อยละ 45.5 โดยครัวเรือนที่ไม่มีเด็กเลย มีร้อยละ 34.7 ส่วนจำนวนเยาวชน (อายุ 12-18 ปี) ในครัวเรือนเฉลี่ย 1.09 คนต่อครัวเรือน ครัวเรือนที่มีเยาวชนจำนวน 1 คน มีร้อยละ 54.9 โดยครัวเรือนที่ไม่มีเยาวชนเลย มีร้อยละ 20.1 สำหรับสัดส่วนของเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน เท่ากับ 0.43

จำนวนเด็กและเยาวชนเพศชายในครัวเรือนเฉลี่ย 0.86 คนต่อครัวเรือน และครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเพศชาย 1 คน มีร้อยละ 45.5 โดยครัวเรือนที่ไม่มีเด็กและเยาวชนเพศชายเลย มีร้อยละ 35.9 ส่วนจำนวนเด็กและเยาวชนเพศหญิงในครัวเรือนเฉลี่ย 1.12 คนต่อครัวเรือน และครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเพศหญิง 1 และ 2 คน มีร้อยละ 53.5 และ 23.1 ตามลำดับ และครัวเรือนที่ไม่มีเด็กและเยาวชนเพศหญิง ร้อยละ 19.9 สำหรับสัดส่วนของเด็กและเยาวชนเพศชายในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน เท่ากับ 0.42

ตารางที่ 5.6

ค่าสถิติตัวแปรเชิงปริมาณ ลักษณะของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	มัธยฐาน	S.D.
รายได้ของครัวเรือน (บาท)	1,200	750,000	33,875.21	22,500	41,995.72
สมาชิกในครัวเรือน (คน)	2	14	4.45	4	1.56
จำนวนเด็ก (คน)	0	5	0.90	1	0.83
จำนวนเยาวชน (คน)	0	5	1.09	1	0.77
สัดส่วนของจำนวนเด็กต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด (ร้อยละ)	0	1	42.61	0.5	37.00
จำนวนเด็กและเยาวชนผู้ชาย (คน)	0	4	0.86	1	0.81
จำนวนเด็กและเยาวชนผู้หญิง (คน)	0	6	1.12	1	0.80
สัดส่วนของจำนวนเด็กและเยาวชนเพศชายต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด (ร้อยละ)	0	1	41.77	0.5	37.152

ที่มา : จากการคำนวณ

พิจารณาแต่ละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตารางที่ 5.7 พบว่า ผู้ปกครองที่มาจากครัวเรือนที่มีสมาชิกมากกว่า 5 คน ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 33.3 ผู้ปกครองที่มาจากครัวเรือนที่มีสมาชิก 4-5 คน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 30.3 ครัวเรือนที่มีเด็กมากขึ้น มีสัดส่วนในการตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” ลดลง และในทางกลับกัน ครัวเรือนที่เด็กเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนในการตอบ “ยินดี,ยินดี” เพิ่มขึ้น ครัวเรือนที่มีเยาวชน 0-2 คน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 23.5 28.3 และ 33.1

ตามลำดับ และครอบครัวที่มีเยาวชนมากกว่า 2 คน ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 31.8 สำหรับ ครอบครัวที่มีสัดส่วนของเด็กในครัวเรือนต่อเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ร้อยละ 0-75.00 ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด และครัวเรือนที่มีสัดส่วนของเด็กในครัวเรือนต่อเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ร้อยละ 75.01-100.00 ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 28.4 ครัวเรือนที่ไม่มีเด็กและเยาวชนเพศชาย ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 32.6 และครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเพศชายมากกว่า 2 คน ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 31.8 ครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเพศหญิง 1 คนขึ้นไป ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด แต่ ครัวเรือนที่ไม่มีเด็กและเยาวชนเพศหญิง ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” น้อยที่สุด ร้อยละ 19.8 สำหรับครัวเรือนที่มีสัดส่วนเด็กและเยาวชนเพศชายในครัวเรือนต่อเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ร้อยละ 0-75.00 ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด แต่ครัวเรือนที่มีสัดส่วนเด็กและเยาวชนเพศชายในครัวเรือนต่อเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ร้อยละ 75.01-100.00 ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” น้อยที่สุด ร้อยละ 19.7

ครัวเรือนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนสูงขึ้น จะมีสัดส่วนของผู้ปกครองที่ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” ต่ำลง โดยผู้ปกครองที่มาจากครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท จะตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ส่วนผู้ปกครองที่มาจากครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ถึงร้อยละ 47.6

ตารางที่ 5.7

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ
ผู้ปกครอง และคำตอบจากการเสนอราคาของครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ลักษณะของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)					
2-3	35 (26.5)	34 (25.8)	28 (21.2)	35 (26.5)	132 (100.0)
4-5	132 (30.3)	107 (24.6)	99 (22.8)	97 (22.3)	435 (100.0)
มากกว่า 5	19 (21.1)	13 (14.4)	28 (31.1)	30 (33.3)	90 (100.0)

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
จำนวนเด็กในครอบครัว (คน)					
0	70 (30.7)	52 (22.8)	55 (24.1)	51 (22.4)	228 (100.0)
1	84 (28.1)	76 (25.4)	66 (22.1)	73 (24.4)	299 (100.0)
2	28 (25.9)	22 (20.4)	28 (25.9)	30 (27.8)	108 (100.0)
มากกว่า 2	4 (18.2)	4 (18.2)	6 (27.3)	8 (36.4)	22 (100.0)
จำนวนเยาวชนในครอบครัว (คน)					
0	31 (23.5)	33 (25.0)	30 (22.7)	38 (28.8)	132 (100.0)
1	102 (28.3)	85 (23.5)	89 (24.7)	85 (23.5)	361 (100.0)
2	47 (33.1)	32 (22.5)	31 (21.8)	32 (22.5)	142 (100.0)
มากกว่า 2	6 (27.3)	4 (18.2)	5 (22.7)	7 (31.8)	22 (100.0)
สัดส่วนของเด็กต่อเด็กและ เยาวชนทั้งหมด (ร้อยละ)					
0-25.00	72 (31.0)	53 (22.8)	55 (23.7)	52 (22.4)	232 (100.0)
25.01- 50.00	68 (28.0)	58 (23.9)	55 (22.6)	62 (25.5)	243 (100.0)
50.01- 75.00	14 (29.2)	10 (20.8)	14 (29.2)	10 (20.8)	48 (100.0)
75.01-100.00	32 (23.9)	33 (24.6)	31 (23.1)	38 (28.4)	134 (100.0)
จำนวนเด็กและเยาวชนชาย (คน)					
0	77 (32.6)	61 (25.8)	43 (18.2)	55 (23.3)	236 (100.0)
1	77 (25.8)	59 (19.7)	89 (29.8)	74 (24.7)	299 (100.0)
2	26 (26.0)	29 (29.0)	19 (19.0)	26 (26.0)	100 (100.0)
มากกว่า 2	6 (27.3)	5 (22.7)	4 (18.2)	7 (31.8)	22 (100.0)

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
จำนวนเด็กและเยาวชนหญิง (คน)					
0	26 (19.8)	43 (32.8)	33 (25.2)	29 (22.1)	131 (100.0)
1	107 (30.7)	67 (19.3)	85 (24.4)	89 (25.6)	348 (100.0)
2	45 (29.6)	40 (26.3)	29 (19.1)	38 (25.0)	152 (100.0)
มากกว่า 2	8 (30.8)	4 (15.4)	8 (30.8)	6 (23.1)	26 (100.0)
สัดส่วนของเด็กและเยาวชนเพศชายต่อเด็กและเยาวชนทั้งหมด (ร้อยละ)					
0-25.00	79 (32.6)	61 (25.2)	46 (19.0)	56 (23.1)	242 (100.0)
25.01- 50.00	67 (28.3)	41 (17.3)	65 (27.4)	64 (27.0)	237 (100.0)
50.01- 75.00	14 (30.4)	9 (19.6)	10 (21.7)	13 (28.3)	46 (100.0)
75.01-100.00	26 (19.7)	43 (32.6)	34 (25.8)	29 (22.0)	132 (100.0)
รายได้ (บาท)					
ต่ำกว่า 10,001	43 (41.3)	26 (25.0)	13 (12.5)	22 (21.2)	104 (100.0)
10,001 – 15,000	39 (36.8)	26 (24.5)	22 (20.8)	19 (17.9)	106 (100.0)
15,001 – 30,000	60 (26.5)	59 (26.1)	53 (23.5)	54 (23.9)	226 (100.0)
30,001 – 50,000	30 (25.2)	23 (19.3)	34 (28.6)	32 (26.9)	119 (100.0)
50,001 - 100,000	13 (16.0)	14 (17.3)	29 (35.8)	25 (30.9)	81 (100.0)
มากกว่า 100,000	1 (4.8)	6 (28.6)	4 (19.0)	10 (47.6)	21 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง

การเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง พบว่า มีครัวเรือนที่เชื่อมต่อ (ติดตั้ง) อินเทอร์เน็ตที่บ้าน 443 ครัวเรือน หรือร้อยละ 67.4 และผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เคยใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 65.9 โดยเฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 2.93 ปี เมื่อสอบถามถึงจำนวนครั้งที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ในช่วงเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 3.78 ครั้งต่อสัปดาห์ และจำนวนครั้งที่ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดต่อสัปดาห์ คือ 50 ครั้ง

ตารางที่ 5.8

ค่าสถิติตัวแปรเชิงปริมาณ พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	มัธยฐาน	S.D.
ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต	0	16	2.93	2	3.352
จำนวนครั้งที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์	0	50	3.78	3	4.895

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตาราง 5.9 พบว่า ผู้ปกครองที่มีการเชื่อมต่อและไม่มีเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่บ้าน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 27.3 และ 30.4 ตามลำดับ ผู้ปกครองที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตและใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ 34.1 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับ โดยผู้ปกครองที่ใช้อินเทอร์เน็ต มากกว่า 2 ปี ตอบ “ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 27.7 32.5 และ 29.4 ตามลำดับ ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่ไม่ใช้อินเทอร์เน็ต และใช้มากกว่า 10 ครั้ง ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ถึงร้อยละ 33.5 และ 27.6 ตามลำดับ โดยผู้ปกครองใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ 1-3 ครั้ง 7-10 ครั้ง และมากกว่า 10 ครั้ง ตอบ “ยินดี” จากการเสนอราคาครั้งแรก ร้อยละ 51.3, 56.8 และ 51.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.9

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ
สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่บ้าน					
มี	121 (27.3)	107 (24.2)	109 (24.6)	106 (23.9)	443 (100.0)
ไม่มี	65 (30.4)	47 (22.0)	46 (21.5)	56 (26.2)	214 (100.0)
ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต					
ไม่เคยใช้	75 (34.1)	57 (25.9)	36 (16.4)	52 (23.6)	220 (100.0)
ใช้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี	26 (33.3)	22 (28.2)	11 (14.1)	19 (24.4)	78 (100.0)
ใช้มากกว่า 2 ปี ไม่เกิน 4 ปี	32 (23.4)	31 (22.6)	38 (27.7)	36 (26.3)	137 (100.0)
ใช้มากกว่า 4 ปี ไม่เกิน 8 ปี	38 (24.7)	30 (19.5)	50 (32.5)	36 (23.4)	154 (100.0)
ใช้มากกว่า 8 ปี	15 (22.1)	14 (20.6)	20 (29.4)	19 (27.9)	68 (100.0)
จำนวนครั้งที่ใช้ต่อสัปดาห์ (ครั้ง)					
0	76 (33.5)	58 (25.6)	40 (17.6)	53 (23.3)	227 (100.0)
1-3	40 (25.3)	37 (23.4)	36 (22.8)	45 (28.5)	158 (100.0)
4-6	27 (22.9)	34 (28.8)	31 (26.3)	26 (22.0)	118 (100.0)
7-10	35 (28.0)	19 (15.2)	40 (32.0)	31 (24.8)	125 (100.0)
มากกว่า 10	8 (27.6)	6 (20.7)	8 (27.6)	7 (24.1)	29 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.3.5 พฤติกรรมการป้องกันปัญหาของผู้ปกครอง

(1) ความรู้ในการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

จากการสอบถามความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ดัง
ตารางที่ 5.10 พบว่า ประเด็นที่ผู้ปกครองทราบมากกว่าไม่ทราบ คือ มีหน่วยงานรัฐที่ชื่อ
คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ดูแลปัญหานี้ ร้อยละ 57.4 สามารถดูไฟล์ที่เป็นรูปภาพ

เสียง ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเคยเข้าชมได้ ร้อยละ 56.9 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 บังคับใช้แล้ว ร้อยละ 54.0 สามารถตรวจสอบรายชื่อเว็บไซต์ ที่ผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตเคยเข้าชมได้ ร้อยละ 53.3 มีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาเว็บไซต์ กลุ่มข่าว ห้องสนทนา หรืออีเมล ที่ไม่เหมาะสม และผู้อื่นหรือบุตรหลานของท่าน สามารถนำโปรแกรมต่างๆ ที่ท่านติดตั้ง นั้นออกได้ ร้อยละ 51.6 เท่ากัน โดยมีเพียงประเด็นเรื่องโปรแกรมที่สามารถกำหนดระยะเวลาการ ใช้คอมพิวเตอร์ เท่านั้นที่ผู้ปกครองไม่ทราบมากกว่าทราบ ร้อยละ 59.1

ตารางที่ 5.10

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ความรู้ในการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประเด็น	จำนวน (ร้อยละ)	
	ไม่ทราบ	ทราบ
1. สามารถตรวจสอบรายชื่อเว็บไซต์ ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเคยเข้าชมได้	307(46.7)	350(53.3)
2. สามารถดูไฟล์ที่เป็นรูปภาพ เสียง ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเคยเข้าชมได้	283(43.1)	374(56.9)
3. มีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาเว็บไซต์ กลุ่มข่าว ห้องสนทนา หรืออีเมล ที่ไม่เหมาะสม (เช่น โปรแกรมบล็อกเว็บไซต์ หรือห้องสนทนา)	318(48.4)	339(51.6)
4. มีโปรแกรมที่สามารถกำหนดระยะเวลาการใช้คอมพิวเตอร์ (เวลา เปิด-ปิด)	388(59.1)	269(40.9)
5. ผู้อื่นหรือบุตรหลานของท่าน สามารถนำโปรแกรมต่างๆ ที่ท่านติดตั้ง นั้นออกได้	318(48.4)	339(51.6)
6. มีหน่วยงานรัฐที่ชื่อ คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ดูแล ปัญหา	280(42.6)	377(57.4)
7. พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 บังคับใช้แล้ว	302(46.0)	355(54.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

คะแนนรวมที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในช่วง 0-7 คะแนน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 3.66 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 4 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.207

และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมความรู้ในการป้องกันปัญหาของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตารางที่ 5.11 พบว่า ผู้ปกครองที่มีคะแนนอยู่ในช่วง 0-1 และ 2-3 คะแนน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 35.7 และ 33.1 ตามลำดับ ผู้ปกครองที่มีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 4-5 ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 30.7 โดยผู้ปกครองที่มีคะแนนอยู่ในช่วง 6-7 คะแนน ส่วนใหญ่ตอบ “ยินดี” จากการเสนอราคาครั้งแรก ร้อยละ 60.4

ตารางที่ 5.11

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกคะแนนรวมระดับความรู้ในการป้องกัน การใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของผู้ปกครอง และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

คะแนนรวมระดับ ความรู้ในการป้องกัน	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
0-1	46 (35.7)	31 (24.0)	27 (20.9)	25 (19.4)	129 (100.0)
2-3	57 (33.1)	41 (23.8)	41 (23.8)	33 (19.2)	172 (100.0)
4-5	53 (26.2)	51 (25.2)	36 (17.8)	62 (30.7)	202 (100.0)
6-7	30 (19.5)	31 (20.1)	51 (33.1)	42 (27.3)	154 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

(2) การดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน

ตารางที่ 5.12 แสดงการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง พบว่า สิ่งที่ผู้ปกครองทำเป็นประจำ มากที่สุด คือ แนะนำให้บุตรหลาน ให้ระวังถึงอันตรายที่แฝงอยู่บนอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 45.1 สิ่งที่ผู้ปกครองทำเป็นส่วนมาก มากที่สุด คือ ไม่ให้บุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง ร้อยละ 38.5 พุดคุยกับบุตรหลานเกี่ยวกับเนื้อหา สิ่งที่พบเห็น หรือกิจกรรมที่บุตรหลานทำบนอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.8 และตั้งกฎ กติการ่วมกันในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ร้อยละ 27.9 และสิ่งที่ผู้ปกครองกระทำเป็นประจำมากที่สุด คือ ศึกษา หาข้อมูล เกี่ยวกับการป้องกันใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม และเคยใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับบุตรหลานของท่าน ร้อยละ 42.3 และ 41.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.12

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม

การดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน

หน่วย : คน (ร้อยละ)

การดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ต ของบุตรหลาน	ความถี่ (ร้อยละ)			
	ไม่เคย	เป็นบางครั้ง	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ
1. แนะนำให้บุตรหลาน ให้ระวังถึง อันตรายที่แฝงอยู่บนอินเทอร์เน็ต	36 (5.5)	143 (21.8)	182 (27.7)	296 (45.1)
2. พูดคุยกับบุตรหลานเกี่ยวกับ เนื้อหา สิ่งที่พบเห็น หรือกิจกรรมที่ บุตรหลานทำบนอินเทอร์เน็ต	36 (5.5)	209 (31.8)	239 (36.4)	173 (26.3)
3. ใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับบุตรหลาน ของท่าน	194 (29.5)	275 (41.9)	120 (18.3)	68 (10.4)
4. ศึกษา หาข้อมูล เกี่ยวกับการ ป้องกันใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่ เหมาะสม	177 (26.9)	278 (42.3)	137 (20.9)	65 (9.9)
5. ตั้งกฎ กติการ่วมกันในการใช้ อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน	112 (12.0)	179 (27.2)	183 (27.9)	183 (27.9)
6. ไม่ให้บุตรหลาน ใช้อินเทอร์เน็ต ตามลำพัง	124 (18.9)	175 (26.6)	253 (38.5)	105 (16.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

คะแนนรวมที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในช่วง 0-18 คะแนน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 9.37 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 10 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.546 และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตาราง 5.13 พบว่า ผู้ปกครองที่มีคะแนนในช่วงทุกช่วงคะแนนตอบ “ไม่ยินดี, ไม่ยินดี” มากที่สุด โดยผู้ปกครองที่มีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 4-8 เท่านั้นตอบ “ยินดี” จากการเสนอราคาครั้งแรก ร้อยละ 50.4

ตารางที่ 5.13

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนรวมระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้
อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน และคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

คะแนนรวมระดับการดูแล เอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
0-3	15 (39.5)	9 (23.7)	4 (10.5)	10 (26.3)	38 (100.0)
4-8	61 (27.2)	50 (22.3)	59 (26.3)	54 (24.1)	224 (100.0)
9-13	87 (27.5)	78 (24.7)	72 (22.8)	79 (25.0)	316 (100.0)
14-18	23 (29.1)	17 (21.5)	20 (25.3)	19 (24.1)	79 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจและการคำนวณ

(3) การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 5.14 พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ถึงร้อยละ 89.6 และเคยมีส่วนร่วมเพียง ร้อยละ 10.4 และเมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง พบว่า ผู้ปกครองที่ไม่เคยมีส่วนร่วม ตอบ “ไม่ยินดี, ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 29.9 และผู้ปกครองที่เคยมีส่วนร่วม ตอบ “ยินดี, ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 35.3

ตารางที่ 5.14

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วม
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

หน่วย : คน (ร้อยละ)

การมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยาก	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
เคย	14 (20.6)	12 (17.6)	18 (26.5)	24 (35.3)	68 (100.0)
ไม่เคย	172 (29.2)	142 (24.1)	137 (23.3)	138 (23.4)	589 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.6 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ได้สอบถามถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่ผู้ปกครองกระทำกับบุตรหลาน ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

หน่วย : คน (ร้อยละ)

เหตุการณ์	ความถี่ (ร้อยละ)			
	ไม่เคย	เป็นบางครั้ง	เป็นส่วนใหญ่	เป็นประจำ
1. ให้กำลังใจและชื่นชมบุตรหลาน เมื่อประสบความสำเร็จ	3 (0.5)	174 (26.5)	243 (37.0)	237 (36.1)
2. ให้อิสระแก่บุตรหลาน ในการตัดสินใจ หรือ ทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเอง	13 (2.1)	194 (29.5)	300 (45.7)	150 (22.8)
3. ยอมรับฟัง ถ้าบุตรหลานแสดงความไม่พอใจ และชี้แจงเหตุผล	14 (2.1)	196 (29.6)	294 (44.7)	153 (23.3)
4. มีวันที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้า แล้วทำกิจกรรมด้วยกัน	22 (3.3)	226 (34.4)	214 (32.6)	195 (29.7)
5. มีการพูดคุย หยอกล้อกับบุตรหลาน หรือ แสดงความรักด้วยการสัมผัสกันอย่างอบอุ่น	9 (1.4)	152 (23.1)	213 (32.4)	283 (43.1)
6. ท่านและบุตรหลานมีความไว้วางใจกัน เชื่อใจ ให้ความเป็นกันเอง เสมือนเพื่อน	8 (1.2)	135 (20.5)	277 (42.2)	237 (36.1)
7. เปิดโอกาสให้บุตรหลานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ในครอบครัว	33 (5.0)	270 (41.1)	247 (37.6)	107 (16.3)
8. ให้ความสนใจสิ่งที่บุตรหลานชอบและให้การสนับสนุน	4 (0.6)	136 (20.7)	321 (48.9)	196 (29.8)
9. ท่านและบุตรหลานมักมีกิจกรรมพิเศษหรืองานอดิเรกร่วมกัน	13 (2.0)	240 (36.5)	219 (33.3)	185 (28.2)

ที่มา : จากการสำรวจ

พฤติกรรมที่ผู้ปกครอง ตอบว่า กระทำเป็นประจำ มากที่สุด คือ การพูดคุย หยอกล้อ กับบุตรหลาน หรือแสดงความรักด้วยการสัมผัสกันอย่างอบอุ่น เช่น โอบกอด หอมแก้ม เกี้ยวชวน ร้อยละ 43.1 ตอบว่า กระทำเป็นส่วนมาก ในพฤติกรรมเหล่านี้มากที่สุด ได้แก่ ให้ความสนใจสิ่งที่ บุตรหลานชอบและให้การสนับสนุน ร้อยละ 48.9 ให้อิสระแก่บุตรหลาน ในการตัดสินใจ หรือทำ กิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ร้อยละ 45.7 ยอมรับฟังถ้าบุตรหลานแสดงความไม่พอใจและชี้แจง เหตุผล ร้อยละ 44.7 ท่านและบุตรหลาน มีความไว้วางใจกัน เชื่อใจ ให้ความเป็นกันเอง เสมือน เพื่อน ร้อยละ 42.2 และให้กำลังใจและชื่นชมบุตรหลานเมื่อประสบความสำเร็จ ร้อยละ 37.0 และ ตอบว่า กระทำเป็นบางครั้ง ในพฤติกรรมเหล่านี้มากที่สุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้บุตรหลานมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ในครอบครัว ร้อยละ 41.1 มีกิจกรรมพิเศษหรืองานอดิเรกร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ปลูกต้นไม้ ไปซื้อของด้วยกัน ดูหนัง ฟังเพลง ร้อยละ 36.5 และมีวันที่สมาชิกในครอบครัว อยู่พร้อมหน้า แล้วทำกิจกรรมด้วยกัน ร้อยละ 34.4

คะแนนรวมที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในช่วง 0-27 คะแนน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 17.67 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 18 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.471 และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับคำตอบจากการเสนอราคา สองครั้ง จากตารางที่ 5.16 พบว่า ผู้ปกครองที่มีคะแนนอยู่ในช่วง 7-20 ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด โดยผู้ปกครองที่มีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 0-6 และ 21-27 คะแนน ตอบ “ยินดี” จากการ เสนอราคาครั้งแรก ร้อยละ 71.4 และ 55.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.16

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกคะแนนรวมระดับ
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

คะแนนรวมระดับความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
0-6	2 (28.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (71.4)	7 (100.0)
7-13	31 (28.7)	25 (23.1)	28 (25.9)	24 (22.2)	108 (100.0)
14-20	104 (28.8)	97 (26.9)	73 (20.2)	87 (24.1)	361(100.0)
21-27	49 (27.1)	32 (17.7)	54 (29.8)	46 (25.4)	181 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.7 การรับรู้ของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

(1) การคาดการณ์ของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน

จากการสอบถามถึง การคาดการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คาดว่าสถานที่ที่บุตรหลานใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ บ้าน ถึงร้อยละ 61.0 รองลงมา คือ สถานศึกษาและร้านบริการอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกันที่ร้อยละ 19.8 และ 19.2 ตามลำดับ และผู้ปกครองคาดว่า บุตรหลานมีวัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกมออนไลน์ ดาวน์โหลดภาพยนตร์ เพลง ซอฟต์แวร์ ฯลฯ มากที่สุด ร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ เพื่อหาการศึกษา หาความรู้ และเพื่อติดต่อสื่อสาร เช่น ส่งอีเมล (E-mail) สนทนา (Chat) ร้อยละ 35.6 และ 17.4 ตามลำดับ โดยผู้ปกครองคาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 7.31 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานที่ผู้ปกครองคาดการณ์กับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตาราง 5.17 พบว่า ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ต ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 38.1 และผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนและที่บ้าน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุดร้อยละ 36.2 และร้อยละ 29.4 ตามลำดับ ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษา ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ถึงร้อยละ 40.2 โดยมีเพียงร้อยละ 15.8 ที่ตอบ “ยินดี,ยินดี” แต่ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อความบันเทิง ตอบ “ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ถึงร้อยละ 31.5 สำหรับผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อติดตามข่าวสาร และเพื่อการสื่อสาร ตอบ “ไม่ยินดี,ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 35.5 และ 27.2 ตามลำดับ ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง มากกว่า 15-20 ชั่วโมง และมากกว่า 20 ชั่วโมง ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ร้อยละ 47.6 36.7 และ 32.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.17

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมของการ
ใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานที่ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างคาดการณ์

หน่วย : คน (ร้อยละ)

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของ บุตรหลานที่ผู้ปกครองคาดการณ์	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต					
บ้าน	118 (29.4)	95 (23.7)	96 (23.9)	92 (22.9)	401 (100.0)
สถานศึกษา	47 (36.2)	33 (25.4)	28 (21.5)	22 (16.9)	130 (100.0)
ร้านบริการอินเทอร์เน็ต	21 (16.7)	26 (20.6)	31 (24.6)	48 (38.1)	126 (100.0)
วัตถุประสงค์หลักในการใช้ อินเทอร์เน็ต					
เพื่อติดต่อสื่อสาร	28 (24.6)	31 (27.2)	27 (23.7)	28 (24.6)	114 (100.0)
เพื่อความบันเทิง	62 (21.2)	63 (21.6)	75 (25.7)	92 (31.5)	292 (100.0)
เพื่อติดตามข่าวสาร	2 (11.8)	6 (35.3)	4 (23.5)	5 (29.4)	17 (100.0)
เพื่อหาการศึกษา	94 (40.2)	54 (23.1)	49 (20.9)	37 (15.8)	234 (100.0)
เวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อ สัปดาห์ (ชั่วโมง)					
ไม่เกิน 1	39 (47.6)	12 (14.6)	15 (18.3)	16 (19.5)	82 (100.0)
มากกว่า 1-3	46 (26.4)	48 (27.6)	41 (23.6)	39 (22.4)	174 (100.0)
มากกว่า 3-5	30 (29.4)	25 (24.5)	17 (16.7)	30 (29.4)	102 (100.0)
มากกว่า 5-10	41 (22.0)	49 (26.3)	50 (26.9)	46 (24.7)	186 (100.0)
มากกว่า 10-15	8 (16.3)	10 (20.4)	18 (36.7)	13 (26.5)	49 (100.0)
มากกว่า 15-20	11 (36.7)	3 (10.0)	8 (26.7)	8 (26.7)	30 (100.0)
20 ชั่วโมงขึ้นไป	11 (32.4)	7 (20.6)	6 (17.6)	10 (29.4)	34 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

(2) ความกังวลใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

ระดับความกังวลใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ทั้งตั้งใจและบังเอิญ พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างคิดว่าบุตรหลานมีโอกาสเข้าถึง ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 32.3 และรองลงมา คือ ระดับมาก และระดับน้อย ร้อยละ 25.3 และ 19.6 ตามลำดับ

คะแนนที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในช่วง 0-4 คะแนน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 2.08 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 2 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.165 และเมื่อพิจารณาคะแนนระดับความกังวลใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตารางที่ 5.18 พบว่า ผู้ปกครองที่มีคะแนน 0 คะแนนหรือมีความกังวลใจน้อยที่สุด ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด ถึงร้อยละ 57.7 มีเพียงร้อยละ 7.0 ที่ตอบ “ยินดี,ยินดี” แต่ผู้ปกครองที่มีคะแนน 4 คะแนนหรือมีความกังวลใจมากที่สุด ตอบ “ยินดี,ยินดี” ร้อยละ 31.6 มีเพียงร้อยละ 5.1 ที่ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี”

ตารางที่ 5.18

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกคะแนนระดับความกังวลใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยงที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ระดับความกังวลใจ	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี,ไม่ยินดี	ไม่ยินดี,ยินดี	ยินดี,ไม่ยินดี	ยินดี,ยินดี	รวม
- น้อยที่สุด (0 คะแนน)	41 (57.7)	14 (19.7)	11 (15.5)	5 (7.0)	71 (100.0)
- น้อย (1 คะแนน)	43 (33.3)	35 (27.1)	20 (15.5)	31 (24.0)	129 (100.0)
- ปานกลาง (2 คะแนน)	55 (25.9)	42 (19.8)	53 (25.0)	62 (29.2)	212 (100.0)
- มาก (3 คะแนน)	43 (25.9)	40 (24.1)	44 (26.5)	39 (23.5)	166 (100.0)
- มากที่สุด (4 คะแนน)	4 (5.1)	23 (29.1)	27 (34.2)	25 (31.6)	79 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

(3) การตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา

ได้สอบถามความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังตารางที่ 5.19 พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่ต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไข ถึงร้อยละ 60.6 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน มีผลกระทบรุนแรง และปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไข โดยด่วน ร้อยละ 58.0 และในการผลิตหรือเลือกรับชมสื่อต่างๆ เช่น วิทย์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ควรคำนึงถึงเด็กและเยาวชนที่จะได้รับผลกระทบจากการรับชม ร้อยละ 51.0

โดยคะแนนที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในช่วง 0-12 คะแนน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 10.30 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 11 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.885 และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมระดับการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของผู้ปกครองกับคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง จากตารางที่ 5.20 พบว่า ผู้ปกครองที่มีคะแนน ในช่วงทุกช่วง คะแนน ตอบ “ไม่ยินดี,ไม่ยินดี” มากที่สุด แต่มีแนวโน้มลดลง ตามคะแนนที่เพิ่มขึ้น โดยผู้ปกครองที่มีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 10-12 คะแนน ตอบ “ยินดี” จากการเสนอราคาครั้งแรก ร้อยละ 50.3

ตารางที่ 5.19

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประเด็น	ความถี่ (ร้อยละ)				
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน มีผลกระทบรุนแรง และเป็นปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขโดยด่วน	11 (1.7)	8 (1.2)	47 (7.2)	210 (32.0)	381 (58.0)
2. ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่ต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไข	3 (0.5)	10 (1.5)	39 (5.9)	207 (31.5)	398 (60.6)
3. ในการผลิตหรือเลือกรับชมสื่อต่างๆ ควรคำนึงถึงเด็กและเยาวชนที่จะได้รับผลกระทบจากการรับชม	2 (0.3)	10 (1.5)	67 (10.2)	243 (37.0)	335 (51.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 5.20

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนรวมระดับการตระหนัก
ถึงความสำคัญของปัญหาและคำตอบจากการเสนอราคาสองครั้ง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

คะแนนรวมระดับการตระหนัก ถึงความสำคัญของปัญหา	จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ปกครองที่ตอบ				
	ไม่ยินดี, ไม่ยินดี	ไม่ยินดี, ยินดี	ยินดี, ไม่ยินดี	ยินดี, ยินดี	รวม
0-3	4 (66.7)	0 (0.0)	2 (33.3)	0 (0.0)	6 (100.0)
4-6	19 (52.8)	7 (19.4)	5 (13.9)	5 (13.9)	36 (100.0)
7-9	64 (36.8)	36 (20.7)	30 (17.2)	44 (25.3)	174 (100.0)
10-12	122 (25.3)	118 (24.4)	125 (25.9)	118 (24.4)	483 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจ

(4) ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากตารางที่ 5.21 พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง ไม่แน่ใจว่า งบประมาณของภาครัฐ และเอกชนเพื่อการดูแลปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมในปัจจุบัน มีความเพียงพอและเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 51.3 หน่วยงานของรัฐดูแลปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว ร้อยละ 44.0 และกฎระเบียบของรัฐบาลในการควบคุม ดูแล ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม มีความเหมาะสมและบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ร้อยละ 43.1

ตารางที่ 5.21

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับการแก้ปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประเด็น	ความถี่ (ร้อยละ)				
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ภาวะเบี้ยบบของรัฐบาลในการ ควบคุม ดูแลปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม มีความ เหมาะสมและบังคับใช้อย่างมี ประสิทธิภาพแล้ว	20 (3.0)	46 (7.0)	283 (43.1)	193 (29.4)	115 (17.5)
2. มีหน่วยงานของรัฐดูแลปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม อย่าง เพียงพอและมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว	30 (4.6)	79 (12.0)	289 (44.0)	173 (26.3)	86 (13.1)
3. งบประมาณของภาครัฐและเอกชน เพื่อการดูแลปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมในปัจจุบัน มีความเพียงพอและเหมาะสมดีแล้ว	33 (5.0)	97 (14.8)	337 (51.3)	135 (20.5)	55 (8.4)

ที่มา : จากการสำรวจ

5.3 วิเคราะห์มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

การประมาณ ฟังก์ชันของความเต็มใจที่จะจ่าย (WTP) ด้วยวิธี Maximum Likelihood Estimation (MLE) โดยใช้ Life Regression Model (LIFEREG Procedure) ในโปรแกรม SAS ซึ่งหลักการของ LIFEREG Model ต้องการค่า WTP ที่แท้จริงที่เป็นตัวแปรสุ่มที่เป็นบวก (Nonnegative) และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ โดยมีรูปแบบสมการแบบ Semi-Log

วิธีการ Censor ค่า WTP ใน LIFEREG Model เหมาะสมกับข้อมูลที่ได้มาด้วยวิธีการถามแบบเสนอราคาสองครั้ง ที่ทราบเฉพาะช่วงของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย แต่มีข้อจำกัดที่ว่ามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่ต้องมีค่ามากกว่าศูนย์ (เนื่องจากตัวแปรทางซ้ายมือ เป็น log) ในกรณีผู้ตอบที่ตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง ทำให้ไม่ทราบค่าขอบล่าง ถ้าหากกำหนดขอบล่างเป็นศูนย์ ตัวอย่างนั้นจะไม่ถูกใช้ในการวิเคราะห์ และถ้าหากไม่ได้ค่าขอบล่าง โปรแกรมจะใช้ค่าขอบบนเป็นค่าที่ Censor จากข้อจำกัดนี้ การศึกษาครั้งนี้จึงพิจารณา การกำหนดค่าขอบล่าง 3 กรณี คือ

- (1) กำหนดค่าขอบล่าง เป็นศูนย์ ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง
- (2) กำหนดขอบล่างเป็นราคาขั้นต่ำ โดยกำหนดให้เท่ากับ 1 บาท
- (3) ไม่กำหนดค่าขอบล่าง ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง แต่ค่าจะมากกว่าศูนย์ และเข้าใกล้ศูนย์

เนื่องจากในกรณีที่ (2) กำหนดขอบล่างเป็นราคาขั้นต่ำให้เข้าใกล้ศูนย์ และกรณีที่ (3) ไม่กำหนดค่าขอบล่าง ให้ผลการวิเคราะห์มูลค่าและปัจจัยกำหนดความเต็มใจที่จะจ่ายใกล้เคียงกันมาก (ดูผลการวิเคราะห์ที่ ภาคผนวก ค) ดังนั้นในการอธิบายผลการศึกษา จะแบ่งออกเป็น 2 แบบจำลอง คือ

- แบบจำลองที่ 1 กำหนดค่าขอบล่าง เป็นศูนย์ ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง ซึ่งจะทำให้เหลือจำนวนตัวอย่างในการวิเคราะห์ 471 ตัวอย่าง
- แบบจำลองที่ 2 ไม่กำหนดค่าขอบล่าง ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง แต่ค่าจะมากกว่าศูนย์ และเข้าใกล้ศูนย์ จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ 657 ตัวอย่าง

5.3.1 หาลักษณะของการแจกแจงความน่าจะเป็นของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (Distribution of WTP)

เนื่องจากไม่ทราบลักษณะของการแจกแจงความน่าจะเป็นของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (Distribution of WTP) ว่ามีการกระจายตัวแบบใด จึงต้องตรวจสอบว่าการแจกแจงแบบใดที่เหมาะสมในการประเมินค่ามากที่สุด โดยมีลักษณะของการแจกแจงความน่าจะเป็นของ WTP เป็น 3 แบบที่นำมาพิจารณา คือ Lognormal, Weibull และ Loglogistic ซึ่งจะเลือกเอารูปแบบการแจกแจงเดียวที่เหมาะสมกับข้อมูลที่สำรวจได้ดีที่สุด (Best Fits) ซึ่งรูปแบบการแจกแจงความน่าจะเป็นของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายใดที่เหมาะสมกับข้อมูลที่สำรวจได้ดีที่สุดนั้น พิจารณาจากค่า Maximum Log Likelihood ที่มีค่ามากที่สุดของแบบจำลองที่ยังไม่ได้ใส่ตัวแปรอิสระ

(LnL_0) และจากตารางที่ 5.22 พบว่า ลักษณะของการแจกแจงความน่าจะเป็นของ WTP ที่เหมาะสมที่สุดคือแบบ Lognormal เนื่องจากให้ค่า Maximum Log Likelihood ที่มากที่สุด ดังนั้นในการวิเคราะห์ จะเลือกใช้การแจกแจงความน่าจะเป็นของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย แบบ Lognormal ในการวิเคราะห์หามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ตารางที่ 5.22

ค่าสูงสุดของ LnL_0 ตามลักษณะของการแจกแจงความน่าจะเป็นของ WTP

ฟังก์ชันการแจกแจงของ WTP	ค่าสูงสุดของ LnL_0	
	แบบจำลองที่ 1	แบบจำลองที่ 2
Lognormal	-666.4679399	-922.2961259
Loglogistic	-672.8533134	-923.7876806
Weibull	-690.4129814	-930.3505270

ที่มา : จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SAS for Window 9

5.3.2 ค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐานมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

แบบจำลองที่ 1 ที่กำหนดให้ค่าขอบล่างของกรณีตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง เป็นค่าศูนย์ มีจำนวนตัวอย่าง 417 ตัวอย่าง พบว่า ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ย (Mean) ของผู้ปกครองสำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เท่ากับ 369.64 บาทต่อเดือน และค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 222.85 บาทต่อเดือน โดยมีค่า Pseudo R^2 เท่ากับร้อยละ 23.06 หมายความว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ทั้งหมดสามารถอธิบายมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายได้ร้อยละ 23.06 ส่วนแบบจำลองที่ 2 ไม่กำหนดค่าขอบล่าง กรณีตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง พบว่า ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ย (Mean) ของผู้ปกครองสำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เท่ากับ 317.36 บาทต่อเดือน และค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 132.18 บาทต่อเดือน โดยมีค่า Pseudo R^2 เท่ากับร้อยละ 12.91 หมายความว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ทั้งหมดสามารถอธิบายมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายได้ร้อยละ 12.91 ดังตารางที่ 5.23

ถ้าพิจารณาเฉพาะมูลค่าความเต็มใจที่จ่ายเฉพาะผู้ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตที่บ้าน พบว่า ในแบบจำลองที่ 1 (มีครัวเรือนที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ต 443 ครัวเรือน) ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 392.86 บาทต่อ

เดือน และค่ามัธยฐานเท่ากับ 229.7 บาทต่อเดือน และในแบบจำลองที่ 2 (มีครัวเรือนที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ต 332 ครัวเรือน) ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 332.22 บาทต่อเดือน และค่ามัธยฐานเท่ากับ 138.96 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 5.23

การประมาณค่าเฉลี่ยและ ค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ค่าสถิติ	แบบจำลองที่ 1	แบบจำลองที่ 2
Max (LnL ₀)	-666.4679	-922.2961
Max (LnL)	-512.7964	-803.1799
Intercept (μ)	5.4065	4.8842
Scale (σ)	1.0060	1.3235
Mean WTP (บาทต่อเดือน)	369.64	317.36
Median WTP (บาทต่อเดือน)	222.85	132.18
Pseudo R ² (%)	23.06	12.91
จำนวนตัวอย่าง	417	657

หมายเหตุ : Mean of WTP = $e^{(\mu+0.5\sigma^2)}$

Median of WTP = e^{μ}

Pseudo R² = $1 - [\frac{\text{LnL}}{\text{LnL}_0}]$

ที่มา : จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SAS for Window 9 และการคำนวณ

5.3.3 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวมของครัวเรือนทั้งหมด

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวมของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งสะท้อนผลประโยชน์ของครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อโครงการนี้ ดังนั้น ในการประมาณมูลค่า จึงเลือกใช้เฉพาะแบบจำลองที่ 2 เนื่องจากน่าจะให้ผลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่า เพราะขอบล่างของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายจะมากกว่าศูนย์และเข้าใกล้ศูนย์ ในการคำนวณจะใช้จำนวนครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ต ประมาณ 1,281,688 ครัวเรือน (รายละเอียดดูได้จากหัวข้อ 4.2.3) คูณกับค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่ายต่อเดือนต่อครัวเรือน 316.541 บาทต่อเดือน จะได้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวมของครัวเรือนทั้งหมด

ประมาณ 406.75 ล้านบาทต่อเดือน และมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวม เฉพาะครัวเรือนติดตั้ง อินเทอร์เน็ตที่บ้าน เท่ากับ 287.11 ล้านบาทต่อเดือน

5.4 การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

การประมาณ ฟังก์ชันของความเต็มใจที่จะจ่าย ด้วยวิธี Maximum Likelihood Estimation โดยใช้ Life Regression Model (LIFEREG) ในโปรแกรม SAS ซึ่งประมวลผล ค่าสัมประสิทธิ์ (β) ออกมา แล้วนำที่ค่าได้นำไปทดสอบสมมติฐาน ว่าปัจจัยนั้นมีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่ แล้วนำตัวเลขที่ได้จากการประมาณค่าไปแปลงผล เพื่อนำไปใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงระหว่างปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายกับการเปลี่ยนแปลงร้อยละของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยกรณี ตัวแปรหุ่น แปลงผลเป็น e^β และตัวแปรเชิงปริมาณ แปลงผลเป็น $100(e^\beta - 1)$ (Allison, 1995, p. 65)

พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ระหว่างตัวแปรต้นทั้งหมด (ภาคผนวก ง) พบว่า ตัวแปรต้นที่นำมาใช้ในแบบจำลองทุกตัวแทบจะไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงกว่า 0.5 ดังนั้น สามารถสรุปในเบื้องต้นได้ว่าข้อมูลที่ใช้ไม่มีปัญหา Multicollinearity

ซึ่งผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวบรวมไว้ในตารางที่ 5.24 และ 5.25 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5.24
ปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ตัวแปร	แบบจำลองที่ 1			แบบจำลองที่ 2		
	ค่า สัมประสิทธิ์	แปลงค่า สัมประสิทธิ์ ¹	ค่า P-Value	ค่า สัมประสิทธิ์	แปลงค่า สัมประสิทธิ์ ¹	ค่า P-Value
Intercept	6.0000 ^a	40242.88	<.0001	4.0462 ^a	5617.98	<.0001
BID_i^{50}	-1.7277 ^a	0.1777	<.0001	-1.2557 ^a	0.2849	<.0001
BID_i^{100}	-1.1625 ^a	0.3127	<.0001	-1.0509 ^a	0.3496	<.0001
BID_i^{200}	-0.7201 ^a	0.4867	<.0001	-0.6040 ^a	0.5466	<.0001
$FREQ_i$	0.0031	0.3105	0.6334	-0.0009	-0.0900	0.9237
SEX_i	0.1489 ^b	1.1606	0.0143	0.2633 ^b	1.3012	0.0021
AGE_i	-0.0047	-0.4689	0.2521	-0.0024	-0.2397	0.6683
EDU_i	0.0077	0.7730	0.3832	0.0187	1.8876	0.1265
OCC_i^1	0.0968	1.1016	0.2565	0.1385	1.1485	0.2498
OCC_i^2	0.0631	1.0651	0.4663	0.1073	1.1133	0.3710
OCC_i^3	0.0936	1.0981	0.2833	0.1278	1.1363	0.2939
STA_i	-0.0421	0.9588	0.5564	-0.1424	0.8673	0.1581
INC_i	0.0000 ^b	0.0000	0.0202	0.0000	0.0000 ^a	0.0015
$CHILD_i$	0.0527 ^b	5.4113	0.0963	0.0329	3.3447	0.4600
$MINOR_i$	0.0004	0.0400	0.6624	0.0028	0.2804 ^b	0.0142
$MALE_i$	-0.0011	-0.1099	0.1640	0.0006	0.0600	0.5892
$EXPECT_i$	-0.0009	-0.0900	0.9730	0.1171	12.4232 ^a	0.0013
$IPOINT1$	-0.2436 ^a	0.7838	0.0026	-0.4766	0.6209 ^a	<.0001
$IPOINT2$	-0.2240 ^b	0.7993	0.0203	-0.3894	0.6775 ^a	0.0041
$IHOUR_i$	0.0043	1.0043	0.3267	0.0050	1.0050	0.3979
$IACT1$	0.0622	1.0642	0.5017	0.3281	1.3883 ^b	0.0104
$IACT2$	0.1922 ^a	1.2119	0.0086	0.4456	1.5614 ^a	<.0001
$IACT3$	0.0521	1.0535	0.7527	0.4265	1.5319 ^c	0.0852

ตารางที่ 5.24 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบจำลองที่ 1			แบบจำลองที่ 2		
	ค่า สัมประสิทธิ์	แปลงค่า สัมประสิทธิ์ ¹	ค่า P-Value	ค่า สัมประสิทธิ์	แปลงค่า สัมประสิทธิ์ ¹	ค่า P-Value
$FAMILY_i$	0.0071	0.7125	0.3408	-0.0003	-0.0300	0.9784
$CARE_i$	-0.0092	-0.9158	0.3866	-0.0264	-2.6055 ^c	0.0609
$KNOW_i$	0.0115	1.1566	0.4362	0.0469	4.8017 ^b	0.0250
REA_i	0.0014	0.1401	0.9397	0.0838	8.7411 ^a	0.0003
PAR_i	0.1886 ^b	1.2076	0.0454	0.2869	1.3323 ^b	0.0321

หมายเหตุ : 1. ตัวแปรหุ่น แปลงผลเป็น e^{β} และตัวแปรเชิงปริมาณ แปลงผลเป็น $100(e^{\beta} - 1)$

a = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

b = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

c = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90

ที่มา : จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SAS for Window 9 และการคำนวณ

5.4.1 ตัวแปรระดับราคาที่เสนอ

จากการใช้ราคาตั้งต้นที่เสนอ 4 ราคา พบว่า ราคาตั้งต้นที่เสนอที่แตกต่างกันส่งผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้งในแบบจำลองที่ 1 และ 2 และเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ ตัวแปรระดับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ 50 100 และ 200 หรือ BID_i^{50} BID_i^{100} และ BID_i^{200} เมื่อเทียบกับราคาตั้งต้นที่ 400 บาท เป็นลบ แสดงว่า ผู้ปกครองที่เผชิญกับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ราคา 50 100 และ 200 บาท ทั้งหมดมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำกว่า ผู้ปกครองที่เผชิญกับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ราคา 400 บาท

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า เพื่อดูสัดส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เผชิญกับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ราคา 50 100 และ 200 เทียบกับราคา 400 บาท พบว่า ในแบบจำลองที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.1777, 0.3127 และ 0.4867 ตามลำดับ หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 1 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เผชิญกับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ราคา 50 100 และ 200 บาท มีมูลค่าเต็มใจที่จะจ่ายเป็นร้อยละ 17.77, 31.27 และ 48.67 ของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เผชิญราคา 400 บาท ตามลำดับ และใน

แบบจำลองที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.2849, 0.3496 และ 0.5466 ตามลำดับ หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เผชิญกับราคาตั้งต้นที่เสนอ ที่ราคา 50 100 และ 200 บาท มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเป็นร้อยละ 28.49 34.96 และ 54.66 ของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เผชิญราคา 400 บาท ตามลำดับ

จากตารางที่ 5.25 พิจารณาระดับนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรกลุ่มราคาตั้งต้นที่เสนอ พบว่า กลุ่มตัวแปรเหล่านี้ มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้ง 2 แบบจำลอง

ตารางที่ 5.25

ผลการตรวจสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวแปร

กลุ่มตัวแปร	องศาอิสระ	แบบจำลองที่ 1		แบบจำลองที่ 2	
		LnL_R	Likelihood Ratio Statistic(LR Test)	LnL_R	Likelihood Ratio Statistic(LR Test)
<i>BID</i>	3	-634.0784	242.5640 ^a	-850.1999	94.0401 ^a
<i>OCC</i>	3	-513.6254	1.6579	-804.0520	1.7442
<i>IPOINT</i>	2	-517.6467	9.7006 ^a	-811.6932	17.0266 ^a
<i>IACT</i>	3	-516.7160	7.8392 ^c	-813.3208	20.2819 ^a

หมายเหตุ : 1) $\text{LR Test} = -2[\text{LnL}_R - \text{LnL}_U]$

โดยที่

LnL_R คือ ค่า Log-Likelihood สูงสุดที่ได้จาก Restricted Model หรือแบบจำลองที่ไม่มีกลุ่มตัวแปรเหล่านี้

LnL_U คือ ค่า Log-Likelihood สูงสุดที่ได้จาก Unrestricted Model หรือแบบจำลองที่มีกลุ่มตัวแปรเหล่านี้

2) a = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

b = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

c = มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90

ที่มา : จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SAS for Window 9 และการคำนวณ

5.4.2 ปัจจัยพื้นฐาน (Background Variables)

1) ปัจจัยทางประชากรศาสตร์

เพศของผู้ปกครอง (SEX_i) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ 99 ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ทั้ง 2 แบบจำลอง แสดงว่า ผู้ปกครองเพศชายมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า เพื่อดูสัดส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองเพศชายกับผู้ปกครองเพศหญิง ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 มีค่าเท่ากับ 1.1606 และ 1.3012 ตามลำดับ หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองเพศชายมีมูลค่ามากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง อยู่ร้อยละ 16.06 และ 30.12 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (INC_i) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ 99 ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ทั้ง 2 แบบจำลอง แสดงว่า ครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าครัวเรือนที่มีรายได้น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 0.0000 ทั้งในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ หมายความว่า เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 บาท จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครอง เพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 0.0000 หรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

จำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือน ($CHILD_i$) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ในแบบจำลองที่ 1 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า ครอบครัวที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนมากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าครัวเรือนที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือนน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 5.4113 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 1 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าจำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือนเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 คน จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครอง เพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 5.4113

สัดส่วนของจำนวนเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ($MINOR_i$) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในแบบจำลองที่ 2 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า ครอบครัวที่มีสัดส่วนของจำนวนเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน มากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าครัวเรือนที่มีสัดส่วนของจำนวนเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือนน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 0.2804 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าสัดส่วนของจำนวนเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือนเพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 1 จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครอง เพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 0.2804

สำหรับตัวแปรอื่นๆ ในปัจจัยกลุ่มนี้ ไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ปีการศึกษา อาชีพและสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และสัดส่วนของจำนวนเด็กและเยาวชนเพศชายต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน โดยเครื่องหมายของหน้าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรปีการศึกษา อาชีพและสถานภาพสมรส สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 2 แบบจำลอง แต่ในปัจจัยอายุ เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 2 แบบจำลอง สำหรับเครื่องหมายของหน้าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรสัดส่วนของจำนวนเด็กและเยาวชนเพศชายต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ไม่เหมือนกันในแต่ละแบบจำลอง

2) ปัจจัยพฤติกรรมของผู้ปกครอง

2.1) พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง

ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ปกครอง ($FREQ_i$) พบว่า ไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้วิจัยได้ลองนำตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในครัวเรือน และประสบการณ์หรือจำนวนปีในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง เป็นตัวแทนพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง ก็ไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน แต่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2) พฤติกรรมการป้องกันปัญหาของผู้ปกครอง

ความรู้ในวิธีการป้องกันปัญหา ($KNOW_i$) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในแบบจำลองที่ 2 โดยมีเครื่องหมายหน้า

สัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีระดับความรู้ในวิธีการป้องกันมาก มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับความรู้ในวิธีการป้องกันน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 4.8017 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าผู้ปกครองมีระดับความรู้ในวิธีการป้องกันเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 คะแนน จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 4.8017

ระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ($CARE_i$) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ในแบบจำลองที่ 2 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานมากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการดูแลเอาใจใส่น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ -2.6055 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าผู้ปกครองมีระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 คะแนน จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองลดลง (เพิ่มขึ้น) ร้อยละ 2.6055

การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน (PAR_i) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ทั้งแบบจำลองที่ 1 และ 2 แสดงว่า ผู้ปกครองที่เคยมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่เคยมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า เพื่อดูสัดส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เคยมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกับผู้ปกครองที่ไม่เคยมีส่วนร่วม มีค่าเท่ากับ 1.2076 และ 1.3323 ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ หมายความว่า เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่เคยมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน มีมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่เคยมีส่วนร่วม อยู่ร้อยละ 20.76 และ 33.23 ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

3) ปัจจัยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ($FAMILY_i$) ไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์แตกต่างกันในแต่ละแบบจำลอง

5.4.3 ปัจจัยด้านการรับรู้ (Perception Variables)

1) การคาดการณ์ของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมของการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน

สถานที่ที่ผู้ปกครองคาดว่าบุตรหลานใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ($IPOINT_i$) มี 3 สถานที่ คือ ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน ($IPOINT_i^1$) สถานศึกษา ($IPOINT_i^2$) และร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด พบว่า สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยในแบบจำลองที่ 1 ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และที่สถานศึกษามากที่สุด มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่แตกต่างจากผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และ 95 ตามลำดับ และในแบบจำลองที่ 2 ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และสถานศึกษามากที่สุด มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่แตกต่างจากผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้ง 2 ตัวแปร และเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรกลุ่มนี้เป็นลบ ทั้ง 2 แบบจำลอง แสดงว่า ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และสถานศึกษามากที่สุด มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยกว่าผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า เพื่อดูสัดส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และที่สถานศึกษา กับที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ต ในแบบจำลองที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7838 และ 0.7993 ตามลำดับ หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 1 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และที่สถานศึกษามากที่สุด มีมูลค่าเป็นร้อยละ 78.38 และ 79.93 ของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ตามลำดับ และในแบบจำลองที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6209 และ 0.6775 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และที่สถานศึกษามากที่สุด มีมูลค่าเป็นร้อยละ 62.09 และ 67.75 ของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ตามลำดับ

จากตารางที่ 5.25 พิจารณาระดับนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวแปรหุ่นสถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุดของเด็กและเยาวชน ($IPOINT_i$) พบว่า กลุ่มตัวแปรหุ่นนี้ มีผลต่อ

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้ง 2 แบบจำลอง

วัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ต ของเด็กและเยาวชน ($IACI_i$) ได้แก่ เพื่อติดต่อสื่อสาร ($IACI_i^1$) เพื่อความบันเทิง ($IACI_i^2$) เพื่อติดตามข่าวสาร ($IACI_i^3$) และเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่คาดว่าวัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานที่แตกต่างกัน มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยในแบบจำลองที่ 1 ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่แตกต่างจากผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และในแบบจำลองที่ 2 ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร เพื่อความบันเทิง และเพื่อติดตามข่าวสาร มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายแตกต่างไปจากผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 99 และ 90 ตามลำดับ โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรกลุ่มนี้ เป็นบวก ทั้ง 2 แบบจำลอง แสดงว่า เมื่อเทียบกับผู้ปกครองที่คาดว่าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการศึกษา มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า เพื่อดูสัดส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร เพื่อความบันเทิง และเพื่อติดตามข่าวสาร กับผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ในแบบจำลองที่ 1 แปลงค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร $IACI_i^2$ มีค่าเท่ากับ 1.2119 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 1 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้เพื่อความบันเทิง มีมูลค่ามากกว่ากว่ากับผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ร้อยละ 21.19 และในแบบจำลองที่ 2 แปลงค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร $IACI_i^1$ $IACI_i^2$ และ $IACI_i^3$ มีค่าเท่ากับ 1.3883 1.5614 และ 1.5319 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้เพื่อการสื่อสาร เพื่อความบันเทิง และเพื่อติดตามข่าวสาร มีมูลค่ามากกว่าผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา อยู่ร้อยละ 38.83 56.14 53.19 ตามลำดับ

จากตารางที่ 5.25 พิจารณาระดับนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวแปรหุ่นวัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ต ของเด็กและเยาวชน ($IACI_i$) พบว่า กลุ่มตัวแปรหุ่นนี้ มีผลต่อมูลค่า

ความเต็มใจที่จะจ่าย ในแบบจำลองที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และ 99 ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตภายในหนึ่งสัปดาห์ของเด็กและเยาวชน ($I\text{HOUR}_i$) ไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) ระดับความกังวลใจของผู้ปกครองในความเสี่ยงที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

ระดับความกังวลใจของผู้ปกครองในความเสี่ยงที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ($EXPECT_i$) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในแบบจำลองที่ 2 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีระดับความกังวลใจมากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับความกังวลใจน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 12.4232 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าผู้ปกครองมีระดับความกังวลใจเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 ระดับ จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 12.4232

3) การตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา

ระดับการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา (REA_i) มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในแบบจำลองที่ 2 โดยมีเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหามากกว่า มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่า ผู้ปกครองที่มีการตระหนักน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์มาแปลงค่า มีค่าเท่ากับ 8.7411 หมายความว่า ในแบบจำลองที่ 2 เมื่อปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าผู้ปกครองมีระดับมีการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาเพิ่มขึ้น (ลดลง) 1 คะแนน จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ 8.7411

5.5 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสามัญศึกษา ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 657 คน พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

5.5.1 ลักษณะของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.7) มีอายุอยู่ระหว่าง 40-49 ปี (ร้อยละ 53.1) มีสถานภาพสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 77.8) วุฒิก่อนการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 37.0) มีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 68.0) และประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย มากที่สุดเป็นสองลำดับแรก (ร้อยละ 25.6 และ 24.4 ตามลำดับ)

ตารางที่ 5.26

จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่บ้าน และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต	การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่บ้าน	
	ไม่ติดตั้ง	ติดตั้ง
ไม่เคยใช้	161 (25.50)	59 (8.98)
เคยใช้	53 (8.07)	384 (58.45)

ที่มา : จากการสำรวจ

พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง พบว่า มีครัวเรือนส่วนใหญ่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่บ้าน (ร้อยละ 67.4) โดยผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 65.9) เฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 2.93 ปี และใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 3.78 ครั้งต่อสัปดาห์ จะสังเกตว่าจำนวนผู้ปกครองที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมีน้อยกว่าจำนวนครัวเรือนที่เชื่อมต่อ

อินเทอร์เน็ตที่บ้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียด จากตารางที่ 5.26 พบว่า มีผู้ปกครองที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ต แต่จะติดตั้งอินเทอร์เน็ตที่บ้านให้กับบุตรหลานของตนเองใช้ ร้อยละ 8.98 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตถึงแม้ว่าตัวเองจะไม่เคยใช้ จึงยอมเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการติดตั้งอินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากรู้จักหน่วยงานรัฐที่ดูแลปัญหานี้ และรู้ว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องบังคับใช้แล้ว แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร เพราะช่วงเวลาที่เก็บแบบสอบถาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้ได้ไม่นาน

ตารางที่ 5.27

จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคำตอบของคำถาม
เกี่ยวกับความรู้ในการป้องกันปัญหา

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ทราบหรือไม่ว่า มีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม	ทราบหรือไม่ว่า ผู้อื่น สามารถนำโปรแกรมต่างๆ ที่ท่านติดตั้งนั้นออกได้	
	ไม่ทราบ	ทราบ
ไม่ทราบ	210 (31.96)	108 (16.44)
ทราบ	108 (16.44)	231 (35.16)

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ผู้ศึกษา ได้พิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้เรื่องโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม และการลบโปรแกรมออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 5.27 พบว่า ผู้ปกครองที่ทราบว่า มีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม แต่ไม่ทราบว่าสามารถนำโปรแกรมต่างๆ ที่ติดตั้งนั้นออกได้ มีร้อยละ 16.44 แสดงว่าอาจมีผู้ปกครองบางส่วนที่ทราบว่า มีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหา หากนำไปติดตั้งเพื่อป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของบุตรหลาน แต่ถ้าบุตรหลานลบโปรแกรมออก ปกครองท่านนั้นก็จะไม่ทราบ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีดา ตันทะอธิพานิช (2544) ที่ว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจและไม่ได้ดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตของบุตรหลานเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง แม้ว่าผู้ปกครองบางกลุ่มมีการเลือกใช้โปรแกรม

เลือกปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และจากงานวิจัยของ มิเชเลท (2546) พบว่า ผู้ปกครองมีการติดตั้งซอฟต์แวร์ในการกลั่นกรองเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมร้อยละ 28 โดยผู้ปกครองเหล่านั้นต่างยังมีความมั่นใจว่าสามารถควบคุมบุตรหลานของตนได้ แต่จากงานวิจัยชิ้นเดียวกันกลับพบว่าเด็กอายุ 7-11 ปี จำนวนร้อยละ 50 ต่างระบุว่าตนมีวิธีการจัดการนำตัวกลั่นกรองนั้นออกได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองยังตามบุตรหลานไม่ทันในเรื่องของอินเทอร์เน็ต ดังนั้น

การดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดพอสมควร (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.37 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน) โดยเฉพาะการแนะนำบุตรหลาน ให้ระวังถึงอันตรายที่แฝงอยู่บนอินเทอร์เน็ต และการพูดคุยกับบุตรหลานเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (รวมกันมากกว่าร้อยละ 60) ทำเป็นส่วนมากและทำเป็นประจำ แต่ประเด็นที่น่าเป็นห่วง คือ การศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม และเคยใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับบุตรหลานของท่าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (รวมกันมากกว่าร้อยละ 60) จะไม่เคยทำและทำเป็นครั้งคราว แต่ระดับการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เพิ่มขึ้นมากจากงานศึกษาในอดีต ได้แก่ งานวิจัยของ ศรีดา ตันทะอธิพานิช (2544) พบว่า มีผู้ปกครองที่ไม่ทราบว่าบุตรของตนเคยพบเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต เช่น ได้รับอีเมล ไปเยี่ยมชมเว็บไซต์ พุดคุยในห้องสนทนา หรืออื่นๆ ที่คิดว่าไม่เหมาะสม ถึงร้อยละ 30 และผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 79 เคยพูดคุยกับลูกเกี่ยวกับเนื้อหา สิ่งที่พบเห็น หรือกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของลูก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า กลุ่มที่มีการพูดคุยกันส่วนใหญ่ก็ยังคงเป็นการพูดคุยที่ไม่บ่อยนัก และผู้ปกครองร้อยละ 45 ระบุว่าดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กไม่ค่อยใกล้ชิด และผลการสำรวจของมูลนิธิวิธีพิทักษ์ ในปี 2547 (อ้างถึงใน สิริลักษณ์, 2549, หน้า 31) พบว่า พ่อแม่ ร้อยละ 40 ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนอย่างไม่ค่อยใกล้ชิด และที่ใกล้ชิดมากมีร้อยละ 24

การคาดการณ์ของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า สถานที่ที่ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างคาดว่าบุตรหลานใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ บ้าน และผู้ปกครองคาดว่าวัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ที่ใช้เพื่อความบันเทิง (ร้อยละ 44.4) และเพื่อหาการศึกษา หาความรู้ (ร้อยละ 35.6) ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ และสำนักสถิติแห่งชาติ โดยผู้ปกครองคาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 5 ชั่วโมง ถึงร้อยละ 54.49 โดยเฉลี่ย 7.31 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่สำหรับการสำรวจของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่า มี

เด็กและเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนมากถึงร้อยละ 31.0 แสดงว่าเรื่องเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ผู้ปกครองคาดการณ์นั้นน้อยกว่าเวลาที่เด็กและเยาวชนใช้จริง

ระดับความกังวลใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ทั้งตั้งใจและบังเอิญ ส่วนมากอยู่ในระดับระดับปานกลางถึงมาก (ร้อยละ 57.6) แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนมากทราบถึงอันตรายที่แฝงอยู่ในอินเทอร์เน็ต และถือว่าเป็นภัยที่ใกล้ตัวบุตรหลานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมาก

การตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของผู้ปกครองมีมากพอสมควร โดยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ปัญหานี้มีผลกระทบรุนแรง เป็นปัญหาดังคมที่ควรได้รับการแก้ไขโดยด่วน และเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไข

เมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นของการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากไม่แน่ใจว่า กฎระเบียบของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ และงบประมาณ ที่ดูแลปัญหานี้ มีความพอเพียงและมีประสิทธิภาพหรือไม่ แสดงว่า การแก้ไขปัญหามาตรฐานยังดำเนินการได้ผลไม่เป็นที่พอใจของผู้ปกครองมากนัก และยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับปัญหานี้อยู่เป็นระยะๆ อีกทั้งจากข้อเสนอแนะที่ผู้ปกครองเขียนมาในท้ายแบบสอบถาม มีบางส่วนไม่เชื่อมั่นประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงานรัฐ รวมถึงเรื่องความโปร่งใสในการปฏิบัติงานและการใช้งบประมาณ

5.5.2 ลักษณะของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.45 คน ต่อครัวเรือน สำหรับจำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือน เฉลี่ย 1.99 คนต่อครัวเรือน โดยสัดส่วนของเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน เท่ากับ 0.43 หรือโดยรวมในครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างมีเยาวชนมากกว่าเด็ก และสัดส่วนของเด็กและเยาวชนเพศชายในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน เท่ากับ 0.42 หรือโดยรวมในครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างมีเด็กและเยาวชนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จะสังเกตได้ว่า ครัวเรือนที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2-4 คน มีจำนวนร้อยละ 64.5 แสดงว่า ลักษณะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ซึ่งเป็นครอบครัวของสังคมเมือง

ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับดี แต่ในเรื่องของการเปิดโอกาสให้บุตรหลานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ใน

ครอบครัว การมีกิจกรรมพิเศษหรืองานอดิเรกร่วมกัน และมีวันที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้า แล้วทำกิจกรรมด้วยกัน นั้นผู้ปกครองตอบว่ากระทำบ่อยครั้งคราวมากที่สุด อาจเป็นเพราะการดำเนินชีวิตในเมือง มีวิถีชีวิตที่ต้องเร่งรีบ การทำงานและการเรียนของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งอาจทำให้เวลาในการพูดคุย และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันภายในครอบครัวน้อยลง

5.5.3 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

สำหรับแบบจำลองที่ 1 พบว่า ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ย (Mean) ของผู้ปกครอง สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เท่ากับ 370 บาทต่อเดือน และค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 223 บาทต่อเดือน และแบบจำลองที่ 2 พบว่า ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ย (Mean) ของผู้ปกครอง สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เท่ากับ 317 บาทต่อเดือน และค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 132 บาทต่อเดือน สังเกตได้ว่า แบบจำลองที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของความเต็มใจที่จะจ่ายสูงกว่าแบบจำลองที่ 2 เนื่องจากแบบจำลองที่ 1 พิจารณาเฉพาะตัวอย่างที่ทราบอย่างแน่นอนว่าเป็นผู้ที่มีความเต็มใจที่จะจ่าย นอกจากนี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย ของทั้งสองแบบจำลองแตกต่างกันพอสมควร ซึ่งค่ามัธยฐานของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย สามารถพิจารณาเพื่ออิงไปถึงการกำหนดนโยบาย โดยอธิบายได้ในแง่ของการออกเสียง (Voting) ในกระบวนการทางการเมือง ความหมายว่า ร้อยละ 50 ของประชากรลงคะแนนเสียง “ยินดี” ที่จะจ่ายเงินจำนวนเท่ากับค่ามัธยฐาน WTP เพื่อสนับสนุนโครงการที่เรากำลังศึกษา แต่อีกร้อยละ 50 ของประชากร ปฏิเสธไม่จ่ายเงินจำนวนดังกล่าว เพราะไม่เห็นด้วยกับโครงการ ดังนั้น การเลือกใช้ค่าเฉลี่ยหรือค่ามัธยฐานของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย เพื่อดำเนินนโยบายจะต้องทำด้วยความระมัดระวัง

5.5.4 ปัจจัยกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ผู้ปกครองที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่า จะเป็นผู้ปกครองที่มีลักษณะ ดังนี้ เป็นผู้ปกครองที่เชิฐธูราคาตั้งต้นที่นำเสนอที่สูงกว่า เป็นเพศชาย ซึ่งอาจเป็นเพราะในประเทศไทย ผู้ชายมีความเป็นผู้นำครอบครัวมากกว่าเพศหญิง (จากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะหัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย) จึงอาจจะมีอำนาจตัดสินใจในการใช้จ่ายมากกว่า

ครัวเรือนที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่า จะเป็นครัวเรือนที่มีลักษณะ ดังนี้ เป็นครัวเรือนที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือนมากกว่า เพราะได้รับผลประโยชน์จากโครงการมากตามไปด้วย มีเด็กในครัวเรือนอยู่มากเมื่อเทียบกับจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน เพราะเด็กเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะและวิจารณญาณในการเลือกรับสื่อน้อย จึงอาจถูกล่อลวงได้ง่าย และเป็นครัวเรือนที่มีรายได้สูง ซึ่งมีความสามารถในการจ่ายมากกว่า

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีความรู้ในเรื่องวิธีการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมมาก จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ อาจเป็นเพราะ ถ้ายังมีความรู้ ก็จะสามารถทราบว่าการป้องกันปัญหานี้มีต้นทุนที่ค่อนข้างสูง ทั้งกำลังเงินและกำลังคน แต่ผู้ปกครองที่คอยดูแลเอาใจใส่บุตรหลานในการใช้อินเทอร์เน็ตดีอยู่แล้วจะยินดีจ่ายน้อยกว่า แสดงว่าผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองสามารถป้องกันปัญหานี้ได้

ในประเด็นเรื่องการคาดการณ์ของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานของตนใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตจะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และสถานศึกษา แสดงว่า ผู้ปกครองมีความเป็นห่วงบุตรหลานที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากกว่าสถานที่อื่น เนื่องจาก ผู้ปกครองไม่สามารถดูแลได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งอาจจะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น โดยในการประชุมระดมความคิดเห็น “ร้านเกมส์ชาวภาคเยาวชน” เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พบว่า 1) ร้านเกมบางร้านมีผู้ควบคุมร้านใช้วาจาไม่สุภาพ ไม่ดูแลเด็กที่มาเล่นเกมในร้าน ร้านปล่อยให้เด็กผู้ชายพูดจาฉวฉวมเด็กผู้หญิง 2) ปล่อยให้มีการขายเหล้า บุหรี่ รวมทั้งอบายมุขต่างๆ ภายในร้าน 3) ความปลอดภัยภายในร้านไม่ค่อยมี เช่น มีการขโมยสิ่งของและเงินทอง และ 4) มีการปล่อยให้เด็กและเยาวชน อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าใช้บริการนอกเวลาที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น สำหรับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาเป็นประจำ จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยกว่าผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง แสดงว่า ผู้ปกครองยังเห็นว่าเนื้อหา หรือสิ่งที่พบเจอในอินเทอร์เน็ต มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษ โดยถ้าหากบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองก็ยังมีความเป็นห่วงบุตรหลานว่าอาจจะเจอสิ่งที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต